

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 2. Rex ab octodecim Cardinalibus ad condemnationem Papæ instigatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](#)

Sæcul. XV. di, ac de præsenti rerum statu cum illo
A.C. 1495. conferendi copia concederetur; nihilominus Alexander non nisi duorum Cardinalium consortio usus, in arce S. Angeli inclusus permanebat; studiose enim Regis colloquium declinare statuit, veritus, ne a Carolo captus, instituta in eum actione, Papatu dejiceretur; haud enim ignorabat, quod omni ope & opera nuper Gallorum progressibus obstitisset, & data quacunque occasione Carolo molestiam intulisset, demum etiam rebus suis non nisi in astu, ac proditione auxilium quæsivisset.

§. II.

Rex ab octodecim Cardinalibus ad condemnationem Papæ instigatus

Guicciard. *hist. Ital l. I.* *Comm. l. 7.* *c. 12. pag. 56.* **C**um ergo Regis indignatio adversus Papam apertius erumperet, e vestigio duodeviginti Cardinales ab eo deficiunt, qui omnes, nescio, an mentis imbecillitate decepti, an forte pari infortunio implicari pertimescentes, Carolum Regem sollicitant, ut Papam caperet, atque adversus eum judicii acta instrui jubaret: Hunc in finem Cardinalis S. Petri ad vincula, qui ceteris impotentiori adversus summum Pontificem ira excandesce-

descebat, concitata voce Regi talia ex-Sæcul.XV.
posuit: exoptatum adest tempus, quo di- A.C 1495.
gnius Ecclesiæ caput præfici potest; ve-
stra enim Majestas divini Numinis manu
Romam est deducta, ut alium Ecclesiæ
Christi Vicarium subrogaret, nec temere
judicamus, a te haud alio ex fine hoc iter
fuisse suscepimus; nam Alexander mo-
ruin pravitate cunctis Christianis invisus,
nonnisi auri suffragio Papatum extorsit,
atque unice in id incumbit, ut impensas
ad aucupandam hanc dignitatem factas
resarciret, & nequidem fidei sanctitate
absterritus cum Turcis foedus iniit, at-
que anteactæ vitæ pœnitentia adeo non
movetur, ut etiam nothos suos in pro-
prio Palatio recipere non erubescat, non
sine gravi ceterorum offensione; quini-
mo ad ipsos Cardinalium honores quem-
piam eorum evèhere non dubitavit. Nec
his contentus, etiam post obtentum Pon-
tificatum vitæ suæ licentia Christianis
nequitiae exemplum præbuit, tantumque
Religionem irrisioni infidelium exposuit,
ut necessitas suaderet, te a remotis re-
gionibus evocare, ut tanquam primoge-
nitus Ecclesiæ Filius hisce malis reme-
diū adhiberes, proin in hoc quoque
Majorum tuorum sequere exempla, qui
toties Romam ab hostium vexationibus,
perversisque Pastoribus vindicarunt: Te
igitur Rex exoramus, ut Ecclesiæ op-

Sæcul. XV. pressæ subventurus, Patrum Senatum
 A C 1495. quantocius convokes, nec permittas, ut
 Apostolica Sedes ab illo usurpetur,
 quo magis infensum Galici nominis
 hostem tota Italia omnibus retro sæculis
 ignorabat; præcipue cum nulium certius
 expugnandi Neapolis regni medium præ-
 sto sit, quam si Alexander sede sua pel-
 latur.

§. III.

*Postulata Regis de arce S. Angeli
 sibi tradenda.*

*Comm. l. 7.
 c. 12.
 Spond. ad
 hunc ann.
 num. I.
 Guicciard.
 lib. I.*

Haud obstabat hæc Cardinalis decla-
 matio, quominus Briffonetus Pur-
 puræ promisso captus, tam dextre Re-
 gis animum inclinaret, ut Carolus aliun-
 de persuasus, improba, nimisque violen-
 ta esse Cardinalis S. Petri consilia, non
 modo tentata adversus Papam cetero-
 rum Cardinalium molimina rejiceret, sed
 etiam longe mitius deinceps Alexan-
 drum haberet. Nihilominus Papam
 sollicitat, ut 'S. Angeli arcem Gallis
 traderet; eo autem renuente, Rex tor-
 menta bellica ad quassandam arcem jam
 secundo adduci jussit, quamvis ea altera
 itidem vice reducere præciperet, eoquod
 ad extrema descendere horreret, atque
 ad vim Pontifici inferendam nullatenus
 propensus esset: potissimum vero id ea ex
 caussa